

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 188. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074396416.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Hr. Martensen vil have *Don Ranudo* ført tilbage til Afskriftens Form. Dertil foreligger næppe Grund. Hvem vilde vel driste sig til at udtage de Optrin eller rettere det Optrin, Holberg senere tildigtede, selv om det ikke helt passer til Komediens første Skikkelse? Tidligst var Maria den eneste Datter i det Colibradosiske Hus, og da Eugenias Optrin og Slutningsreplik tildigtedes, glemte Holberg at omtale hendes Tilværelse andensteds. Men noget andet er, at Afskriftens Læsemaader kunde indføres i større Tal, end Liebenberg gjorde. Og særlig burde dens Tekst benyttes, hvor den utvivlsomt indeholder en langt bedre Læsemaade, end Holbergudgaverne nu indeholder. Det bedste Eksempel frembyder Scenen i anden Akt, hvor Isabella frier for sin Broder hos Don Ranudo og Gemalinde, men møder et bestemt Afslag. Efterat hun er gaaet, indsender hun med Kammerpigen — lidt umotiveret — sin Pengepung som Gave til de fornemme Stoddere, der derover geraader i stort Raseri. Denne Isabellas haanlige Adfærd motiveres i den ældre Udgave ved følgende Slutning paa Scenen efter en hovmodig Replik af Donna Olympia: